

गोतमो राहूगणः। मरुतः। गायत्री

मरुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः। स सुगोपातमो जनः॥ १.०८६.०१

दिवः- द्युलोकस्य । चित्ताकाशस्य वा । विमहसः- विशिष्टतेजसः । मरुतः । यस्य । क्षये- सदने ।
पाथ- सोमं पिबथ रसमनुभवथ । सः । जनः । सुगोपातमः- सुष्ठु चिद्रश्मिपालकेषूत्तमो भवति ॥१॥

यज्ञैर्वा यज्ञवाहसो विप्रस्य वा मतीनाम्। मरुतः शृणुता हवम्॥ १.०८६.०२

यज्ञवाहसः- पूजादानसङ्गतिकरणवाहकाः । मरुतः- प्राणविशेषाः । विप्रस्य- मेधाविनः । मतीनां
वा- धीनां वा । यज्ञैर्वा- शोभनकर्मणां वा । हवम्- भवदाह्वानम् । शृणुत- भवन्तः शृण्वन्तु ॥२॥

उत वा यस्य वाजिनोऽनु विप्रमतक्षत। स गन्ता गोमति व्रजे॥ १.०८६.०३

उत- अपि च । यस्य । वाजिनः- गतिमत्यो धियः । विप्रम्- मेधाविनं मरुद्गणम् । अनु अतक्षत-
तनूकुर्वन्ति । तक्षू तनूकरणे । सः । गोमति- चिद्रश्मियुक्तायाम् । व्रजे- गतौ । व्रज गतौ ।
अर्चिरादिमार्गे । गन्ता- गमनशीलो भवति ॥३॥

अस्य वीरस्य बर्हिषि सुतः सोमो दिविष्टिषु। उक्थं मदश्च शस्यते॥ १.०८६.०४

दिविष्टिषु- अर्चिरादिगतिषु । दिव्यैषणेषु । अस्य । वीरस्य- वीर्यसंपन्नस्योपासकस्य । बर्हिषि-
दर्भासने । चित्ताकाशे वा । सोमः- रसः । सुतः- निष्पादितः । उक्थम्- मन्त्रः । मदश्च-
आनन्दजनको मन्त्रार्थश्च । शस्यते- प्रोच्यते ॥४॥

अस्य श्रोषन्त्वा भुवो विश्वा यश्चर्षणीरभि। सूरं चित्सस्रुषीरिषः॥ १.०८६.०५

यः- यो यजमानः । विश्वा चर्षणीः- सर्वाणि दर्शनानि । अभि भुवः- अभितो भवति उपास्ते वा ।
अस्य- एतस्य यजमानस्य उपासकस्य वा । आ श्रोषन्तु- आह्वानं समन्तात् शृण्वन्तु । सूरम्-
ज्योतिषां दर्शनानां जिज्ञासुं प्रति । चित्- एव । इषः- तस्य जिज्ञासा एव । सस्रुषीः- मन्त्रान्
चिदाकाशस्थान् श्रावयन्तु ॥५॥

पूर्वीभिर्हि ददाशिम शरद्भिर्मरुतो वयम् । अवोभिश्चर्षणीनाम् ॥ १.०८६.०६

मरुतः- हे प्राणविशेषाः । पूर्वीभिः- प्रभूतैः । शरद्भिः- संवत्सरैः । वयम् । चर्षणीनाम्- दर्शनानाम् ।
अवोभिः- रक्षाभिः । ददाशिम- भूतं हव्यं दत्तवन्तः ॥६॥

सुभगः स प्रयज्यवो मरुतो अस्तु मर्त्यः । यस्य प्रयांसि पर्षथ ॥ १.०८६.०७

प्रयज्यवः- प्रकर्षेण उपास्याः । मरुतः- प्राणविशेषाः । यस्य- यस्मै । प्रयांसि- अन्नानि । पर्षथ-
सिञ्चथ । पृषु सेचने । सः । मर्त्यः- मनुष्यः । सुभगः- सौभाग्यवान् । अस्तु- भवतु ॥७॥

शशमानस्य वा नरः स्वेदस्य सत्यशवसः । विदा कामस्य वेनतः ॥ १.०८६.०८

नरः- नेतारः । सत्यशवसः- सत्यबला मरुतः । शशमानस्य- भजमानस्य । स्वेदस्य- लोकहिताय
कर्माणि कुर्वतः श्रमेण स्विद्यमानगात्रस्य । वेनतः- भवतः कामयमानस्य । कामस्य- कामम् । विद-
लभध्वम् ॥८॥

यूयं तत्सत्यशवस आविष्कर्त महित्वना । विध्यता विद्युता रक्षः ॥ १.०८६.०९

सत्यशवसः- सत्यबलाः । महित्वना- माहात्म्येन । यूयम् । तत्- सूर्यज्योतिषमात्मज्योतिषं वा ।
आविष्कर्त- आविष्कुरुत । रक्षः- स्वार्थचित्तम् । यस्माद्वयं रक्षितव्याः तद्रक्ष इति यास्कः । विद्युता-
आयुधेन वज्रेण । विध्यत- ताडयत ॥९॥

गूहता गुह्यं तमो वि यात विश्वमत्रिणम्। ज्योतिष्कर्ता यदुश्मसि ॥ १.०८६.१०

गुह्यम्- अप्रज्ञास्थाने गूढम्। तमः- अन्धकारात्मिकामविद्याम्। गूह्यत- संवृतां कुरुत।
अभिभवतेति भावः। विश्वम्- सर्वम्। अत्रिणम्- अदनशीलं सुखादिदुःखनिधनं रक्षः। वि यात-
अस्मत्तो निर्गमयत। यत्। ज्योतिः- आध्यात्मिकं सौरज्योतिः। उश्मसि- वयं कामयामहे। तत्।
कर्त- कुरु ॥१०॥